

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Sekretariatu Generalnego Komisji Europejskiej, którą w odpowiedzi na powtórny wniosek LPN odmówiono jej dostępu do dokumentów dotyczących budowy zapory Baixo Sabor;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszej kolejności informację, o którą LPN zwróciła się do Komisji, należy uznać za informację, którą można i należy udzielić LPN ze względu na istotne interesy środowiska, których zamierza ona bronić i chronić w ramach budowy zapory Baixo Sabor (rozporządzenia nr 1367/2006 ⁽¹⁾ i nr 1049/2001 ⁽²⁾).

Wyłączenie domniemania, że ma miejsce nadrzędny interes publiczny w dostępie (art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006), nie zwalnia Komisji z obowiązku konkretnego rozważenia tego interesu. Komisja powinna zawsze interpretować w sposób ścisły powody odmowy.

Nie wystarczy, że Komisja powoła się na związany ze śledztwem i kontrolą teoretyczny model pierwszeństwa wyjątku, aby podjąć decyzję bez jakiegokolwiek dodatkowego i konkretnego uzasadnienia przeprowadzonego dla każdego dokumentu w sposób odrębny i odmówić dostępu do wszystkich dokumentów ujętych przez LPN w jej wniosku.

Komisja odmówiła dostępu częściowego, opierając tę odmowę na ogólnych powodach, nie zadając sobie trudu na podzielenie dokumentów na „części poufne i jawne”, wychodząc z założenia, że wszystkie dokumenty dotyczące kontroli i śledztwa są niedostępne. Komisja powinna jednak również w tym przypadku konkretnie zbadać informacje zawarte w dokumentach, do których odmówiono dostępu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, str. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, str. 43).

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2008 r. — Winzer Pharma przeciwko OHIM — Oftaltech (OFTASIL)**(Sprawa T-30/08)**

(2008/C 79/59)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Schneller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Oftaltech, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 października 2007 r. (R 599/2007-2) oraz decyzji Wydziału Sprzeciwów OHIM z dnia 19 lutego 2007 r. (B 925 554),
- odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego „OFTASIL” — zgłoszenie nr 4 229 274,
- przeprowadzenie procedury ustnej,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania,
- ewentualnie, przekazanie sprawy do OHIM celem ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Oftaltech, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „OFTASIL” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie nr 4 229 274

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „Ophtal” dla towarów z klas 5 i 10 (wspólnotowy znak towarowy nr 489 948), słowny znak towarowy „Ophtal” dla towarów z klasy 5 (niemiecki znak towarowy nr 800 702) oraz słowny znak towarowy „OPHTAN” dla towarów z klas 5, 29 i 30 (niemiecki znak towarowy nr 303 349 033)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ oraz zasad obowiązujących przy stosowaniu tego przepisu, odnoszących się do badania występowania prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2008 r. — Bastos Viegas przeciwko OHIM — Fabre Médicament (OPDREX)

(Sprawa T-33/08)

(2008/C 79/60)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Bastos Viegas, AS (Penafiel, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci G. Marín Raigal i P. López Ronda)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Pierre Fabre Médicament, S.A. (Boulogne, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 listopada 2007 r. w przedmiocie odwołania nr R 82/2002-4 i odrzucenie sprzeciwu wniesionego przez Pierre Fabre oraz przychylne rozpatrzenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 2.429.249 „OPDREX” (znak graficzny), w obu przypadkach obciążając kosztami wnoszącego sprzeciw,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania,
- obciążenie interwenienta poniesionymi przezeń kosztami postępowania przed Sądem oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy wy: skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „OPDREX” (zgłoszenie nr 2.429.249 dla towarów z klas 5 i 10 oraz dla usług z klasy 35).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Pierre Fabre Médicament, S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny krajowy znak towarowy „OPTREX” dla towarów z klasy 5 (produkty farmaceutyczne).

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do niektórych towarów z klas 5 i 10.

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim odrzucono w niej zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do „aparatów i instrumentów chirurgicznych” z klasy 10.

Podniesione zarzuty: niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2008 r. — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung przeciwko Komisji

(Sprawa T-34/08)

(2008/C 79/61)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung e.V. (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: B. Henning)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 16 listopada 2007 r. o częściowym nieuznaniu kosztów ponoszonych przez skarżącego w ramach „Daphne Grant Agreement JAI/DAP/2004-2/052W”,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W maju 2005 r. skarżący zawarł z Komisją umowę dotyczącą finansowania projektu w ramach programu DAPHNE II ⁽¹⁾. Pismem z dnia 16 listopada 2007 r. pozwana przesłała skarżącemu skorygowane obliczenie kwoty podlegającej wypłacie na rzecz skarżącego, przy czym część ponoszonych przez niego kosztów nie została uznana za podlegającą finansowaniu. Skarżący kwestionuje tę decyzję wnosząc niniejszą skargę.